

teranyines en les seves arques degut a les guerres entre carlins (partidaris de Carles, germà de Ferran VII i Isabel II o lliberals (filla del mateix rei). En aquell moment al Sr. Mendizabal se li va ocórrer una idea de les que fan figa: "**revitalizar el dinero muerto**", expropiar les finques que no produïen bens socials. I "Pum", convents i monestirs catòlics es van quedar sense aquelles finques de "**dinero muerto**". D'allevores ençà, els diferents governs

espanyols uns han estat a favor de retornar simbòlicament aquells bens que ningú varen aprofitar o hi han estat en contra.

Vet aci la mala bava o el desconeixement del que mai serà un impost religiós ni un privilegi a favor de l'església catòlica. Sino sencillament una deducció de l'impost general sobre la renda, per una banda, i el simbòlic retorn d'"**un desaguizado histórico**" d'aquells que en lloc de ser servidors del

poble espanyol, entre els que també s'hi compten capellans, monges i escolans, es fan servidors i escaus de les seves manies o "entuetos" personals que sempre fanfiga.

Es possible que jo no conegui prou bé el tema. No és un tema que em preocupi massa. Si hi trobeu algun error o equivocació no penseu en mala bava. Es pura ignorància. Gràcies.

Josep M. Monfort

L'ESPLAI DE LA ROCA

A l'època actual una de les principals inquietuds de la societat és l'utilització del temps lliure, la vida actual comporta que cada vegada sigui més el temps del que disposa la gent, sobretot els joves, pel seu esbarjo. La forma en que es pot emprar aquest temps és el que ha fet que les persones de la societat més preocupades pel progrés personal del individu hagin donat diferents opcions i idees en aquest sentit. Les possibilitats que té la gent jove del nostre poble de trobar un esbarjo noble i sa no són realment extraordinàries i totes les realitzacions que vagin en aquesta direcció haurien de ser apoïades per les institucions i la societat en general.

Fa set anys aproximadament el Mossèn va iniciar una activitat de Colònies d'estiu junt amb uns quants joves. Cada any ha anat augmentant poc a poc el número de nois i noies que anaven sortint. Amb habilitat va aconseguir que el número de joves responsables d'aquesta tasca anés creixent, i va fer comprometre també a una sèrie de pares de nois, que anaven veient que allò que va començar una mica de "broma", anava creixent, i agafant força, gràcies sempre a la col·laboració de tothom, nois, noies, joves, pares, etc. Es va veure també que més important encara que la sortida a l'estiu era una trobada continua setmanal, que omple

unes quantes hores del "cap de setmana", en un ambient de germanor i amistat entre la mainada del poble. Això ha anat creixent constantment fins arribar al moment actual, en que a l'Esplai hi ha 155 nanos i nenes i 20 monitors, la major part amb títol de la Generalitat, que per un poble com "La Roca" és realment una xifra important.

Els membres del Consell de Pares, vem constatar ja fa temps el problema més greu de l'Esplai; cada vegada hi ha més nens i no sabem on posar-los, l'esplai de la Casa Rectoral és molt limitat, i a l'hivern o bé els dies que fa mal temps es fan veritables miracles per fer qualsevol cosa, i la nostra gran il·lusió de montar un veritable taller de treballs manuals es troba amb una enorme dificultat de manca d'espai.

A suggeriment del Mossèn que va cedir el terreny, es va pensar en edificar amb aquesta finalitat, i aprofitant també el lloc per donar la catequesis que també es troba en el mateix problema d'espai. Es van començar a demanar subvencions amb més il·lusions que confiança en aconseguir alguna cosa positiva, i vàrem tenir el fruit de la nostra insistència. Gràcies a una subvenció, vam poder començar les obres i pensar que quan es fan coses amb fe i ganes no hi ha objectiu impossible.

S'han fet diferents

actes per poder seguir treballant; tothom recorda la monumental paella del mes de juny, i la tòmbola de la Festa Major, actes que si no haguéssim tingut la col·laboració total i desinteressada de la majoria de gent del poble no haguessin arribat enlloc.

Per altra part ens trobavem en que la col·laboració de la gent era sempre amb condicions molt clares: "L'Esplai va funcionant, doncs la meua ajuda ha de ser per l'Esplai". Això ens va fer pensar que d'alguna manera haviem d'agafar un compromís de que si l'Esplai seguia en la línia actual, el local no podia deixar de ser del seu us. Contant amb l'aprovació del Mossèn vem redactar un contracte de cessió del local per part de la Parròquia (que en l'actualitat està acabat i a punt de ser signat), per un espai de 30 anys prorrogables, en el que es diu que sempre que l'Esplai segueixi les directrius del M.C.E.C. (Moviment de Gentres d'Esplai Cristians) on estem afiliats i es compleixen les condicions per les que ha sigut creat, serà l'usufructuari del mateix, juntament amb la catequesis, en un espai clarament repartit, i no poden ser desallotjats sota cap concepte.

A continuació us expossem el pressupost aproximat, les despeses habudes fins ara, i els ingressos amb els que s'han cobert.

(segueix a la pàgina següent)